

Előfizetési árak:

Egész évre	12	ft.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plézt Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételével.

Torontálvármegye és a millenium.

Nagy-Becskerek, július 5.

Olvasóink már értesültek Torontálvármegye nagylelkű határozatáról, hogy a hazánk ezredéves fenállásának ünnepélyének méltó megüldéséhez 60 ezer forinttal járult.

Szükségesnek tartjuk, hogy e megye minden lakója tájékozott legyen miként kívánják az ünnepély intézői a milleniumi kiállítást rendezni, s ez okból teljes szövegében közöljük a millenárius bizottság következő javaslatát.

A magyar állam ezredéves fenállását a nemzet Budapesten, az ország szívében fényes ünnepségekkel fogja megüldeni, mely ünnepségek középpontja az országos kiállítás lesz.

Torontálmegye szellemi és közgazdasági tényezőinek teljes erejével vegyen részt a központon lefolyandó ünnepségekben, a helyi ünnepségek rendezését pedig bizza a társadalomra, mely eddig is mindenkor megtalálta a kellő módot ahhoz, hogy az országos ünneplések közepett harmonikus és rokonszenves alakban adjon érzelmeinek kifejezést.

Ahoz, hogy Torontálmegye az országos ünnepségeken méltóan s a kiállításon összes erőiben, teljesen és szimmetrikusan legyen képviselve, két dolog szükséges.

1-ső. Hivatott egyénekből egy „Az ezredéves ünnepségek torontáli bizottsága” czimen nagy bizottság alakítása.

2-ik. Ezen bizottság rendelkezésére 60 ezer forintnyi összeg bocsátása.

Ezen 60 ezer forintnyi összeg a költségek fedezésére szolgálja alapul.

Torontálmegye iparossága átlag véve technikailag versenyképes, de a kiváló tárgyak készítésének költségeit s a kiállítással járó díjakat saját erejéből fedezni nem képes.

Az ezredéves kiállításon tervbe vett

faluban két vagy három torontáli udvart kell háznépével együtt berendezni s gazdag népszokásainkból a legjellemzőbbeket bemutatni.

Torontálmegye kisebb gazdái állattenyésztői és háziipara csak anyagi támogatás mellett képesek a kiállításon megjelenni.

Közoktatásügyi és egészségügyi intézményeink szintén csak anyagi támogatás mellett vehetnek részt a kiállításon.

Az ünnepségek során a megyék díszes képviseltetése felvonulások, bandériumok stb. alakjában több ízben fog előfordulni, ezekben Torontálmegyének is részt kell vennie

Mindezek tetemes költséggel járnak, melynek fedezésére az említett 60 ezer frtnyi alap volna szükséges.

Ezen összeg forrásául szolgálja a megyei tisztviselői nyugdíjalapra immár megszavazott 2%, mi az említett nagybizottságnak elszámolás és visszatérítés kötelezettsége mellett volna rendelkezése alá bocsátandó. Az említett nagybizottság úgy használná fel ezen összeget, hogy úgy az ünnepségek, mint a kiállítás részletei szerint arányosan megosztaná; az ipari csoportot pedig úgy segítene, hogy a versenyképesnek talált munkát az iparostól készpénzen megváltaná, s azt az iparos neve alatt kiállítaná; ha a tárgy a kiállításon el nem kelne, értékesítés végett vagy elárverezné vagy kijátszaná (lutri utján) a bizottság.

Hasson továbbá oda a megye törvényhatósága, hogy a megye nagybirtokosai az ezredéves ünnepségek támogatására szánt áldozataikkal másutt működő bizottságoknak el ne igérkezzenek, hanem a torontáli bizottság alapját növeljék minden erejükkel.

Megyénk kulturális viszonyait véve tekintetbe a nagybizottság következőleg volna csoportosítandó: ünnepségek bizottsága;

Kiállítási csoportok: történelmi, köznevelési, oktatásügyi, egészségügyi, gyermeknevelési, kereskedelmi, hitelügyi, mezőgazdasági s rokonszomszág, erdőszelvény-üzemeltetés, vas- és fémipar, közlekedés-hajózás, építési ipar, faipar és bútorgyártás, agyagipar, bőripar, ruházati ipar, sokszorosító ipar, apróipar, vegyészeti ipar, élelmi cikkek mint ipartermékek, néprajzi, háziipari s műkedvelő csoportok bizottsága.

A német trónbeszéd. Vilmos császár trónbeszéde, melylyel az új német birodalmi gyűlés ülésszakát megnyitotta, különösen hangsúlyozza Európa politikai helyzete nem változott, s a birodalomnak a többi államokhoz való viszonyai barátságosak. A trónbeszéd szerint a birodalom érdeke kívánja, hogy az unjonczállításhoz tartozó törvényjavaslat mihamarabb letárgyalassék, hogy az idej unjonczállításhoz már az új alapon történhessék. A trónbeszéd így végződik: Tisztelt Urak! Nagy áldozatokkal sikerült a német törzseket szerves kapcsolattal egyesíteni. A nemzet tiszteli azokat, a kik vagyonukat és vérüket áldozták e műért és a hazát oly politikai és gazdasági felvirágzásra juttatták, a mely büszkeséggel és örömmel tölti el a kortársakat, a jövő nemzedékeknek pedig, ha apáik szellemében munkálkodnak tovább, a birodalom nagyságának és boldogságának zálogául szolgáljanak. Megőrizni azokat a dicső vívmányokat, a melyekkel Isten függetlenségünkért vívott harcunkban bennünket megáldott, legszentebb kötelességünk. De ennek a kötelességünknek, a melylyel a haza irányában tartozunk, csak úgy tehetünk eleget, ha elég erősek és védképesek leszünk, hogy Európa békéjének megbízható záloga maradjunk.

A kibékülés. A függetlenségi és 48-as párt legközelebb értekezletet tart, hogy a kibékülés keresztülvételére kiküldött bizottságba három tagot jelöljön. Kossuth egyenes kivánságára Justh Gyula, Polónyi Géza és Helfy Ignác

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

János bá.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Saját népe között senki sem lehet apostol. Magyarán mondva: messziről jött ember sokat hazudhat.

Már pedig János bá' messziről jött ember. Csaknem a mesék országából jött: az 1848—49-i nagy események mezejéről.

Hősies, dicső, nagylelkű nemzet vagyunk mi Be is bizonyítjuk ezt lépten nyomon. Legkivált manapság, midőn hősiességünk nem ritkán annyira meg, hogy az ország, nem az egész világ előtt hazaárulóknak merjük egymást nevezni. Erre dicsően egymásra puffogatunk egy pár komjáthi pisztolyal; utánna pedig megkarcoljuk egymást holmi vékonyka kötöttükkel, melyek a vérkereszttségben a „kard” büszke nevet nyerik. Végezetül nagylelkűen megbocsátunk egymásnak és kölcsönösen megpusztiljuk egymás ábrázatát.

De ezeken kívül is van még számtalan nagy és szép és nemes és jó tulajdonságunk, melyekre — mint illik és rendén is van — szörnyen büszkék vagyunk.

Igaz, vannak ezek mellett apró hibáink is; s ezeket annak rendje és módja szerint be is látjuk. A nagyokat nem látjuk be, még pedig azon egyszerű oknál fogva nem, mert — nincsenek!

Volt ugyan régen egy nagybacska hibáskánk — a pártoskodás. Na igen, de az akkor volt; s erről már leszoktunk. Le bizony. Mert hát amit manapság cselekszünk az nem pártviszály. Oh nem; ez a Haza javát leghatalmasabban előmozdító tényező.

Aztán meg, ami fő ebben a dologban az, hogy mindegyikünk igen kitünő politikus, diplomata, állam- és kormányférfi; és mindegyik legjobban tudja, miként kellene az ország és nemzet érdekeit, jólétét és boldogságát rohamosabban előmozdítani. De hát ez meg vérünkben van, mert magyarok vagyunk!

Hanem hát, valljuk be, hogy van nekünk még egy nagybacska hibáskánk. Az t. i., miszerint sok kebelünkben a Hári János, azaz hogy a svihák!

Vannak sokan ösméresei között, akik a jámbor János bát is ez utóbbiak közé sorolják; dacára annak hogy ő gyakran és pedig oly erős kifejezésekkel esküszik, hogy minden szava szent és igaz, miszerint hallatára végig fut a hideg borzongás az ember hátán. Erre azonban ellenségei, vállvonogatva azt szokták megjegyezni, hogy: hiszen a Hári János koma is megesküdött, hogy elfogta Nagy Napoleont.

En részéről hiszek János bának és büszke vagyok arra, hogy barátjának nevez. De hogy is ne? Ő a Haza ama nagy napjaiban egyik fő főszereplő volt a „mi részünkön”. Eppen ezért, örökös szegényére szolgál ennek a görbe országnak, hogy tetteit mindekkoráig nem örökölte meg érczebe véve.

Hálátlan ország! A nemes lelkű János bá' megbocsát neked!

En pedig — hogy megóvjam a magyar nemzetet egy világra szóló hálátlanság elkövetésétől — életcélomlul tűztem ki, János bát lépten nyomon követni, s tetteit tőle magától elbeszélni hallva, leírni.

Ne dicsérjétek önfeláldozónak óh emberek! Nemes cél az, melyre életemet áldozom; a fáradság pedig — a cél nagyszerűségéhez mérten — oly csekély. En gyorsirni tudok. Minthogy pedig János bá' folytonosan és kizárólag csak önmagáról beszél; hát nekem sincsen egyéb teendőm, mint szakadatlanul írni; és nem

kell sem gondolkoznom, sem pedig lesnem, míg szerény ajkai tulajdonosukról is méltóztatnak valamit rebegni.

Igy hát én nemzetem, magyar népem, nyugton elvárhatod, míg János bá' mindent elmondott, a mi ő róla tudni való; s akkor szó szerint megtudod tőlem mindazt; hogy tetteit érczebe vésetve, halhatatlanid sorába iktadhassad őt. Addig pedig — hogy kétségeid ne legyenek János bá' érdemeit illetőleg — halld felőle a következőket.

Mikor János bá' az ötvenes évek közepén visszanyerte szabadságát, melyet (szerinte) azért veszített el, mert nemzetét akarta kivívni, egy grófi barátja házához ment. Elhetett volna itt gondtalanul, kényelemben; de nem akarta senkinek kegyelmét sem elfogadni s ezért gazdasági teendőket végzett.

Csendesen, visszavonulva élt; de figyelemmel kísérte az európai eseményeket; várta, mikor jön el ismét az ideje. (Mert tudni való, hogy egy szavába került volna és legalább vagy három megye ismét fegyverben áll!)

Hosszu évek során hiába várt; nem jött el az alkalom a Haza sorsán javítani. János bá' azonban nem veszítette el türelmét. Megjósolta neki még síheder korában egy vén cigányasszony, hogy királyt fog adni nemzetének, a mi által nagygyá teszi azt. S ő tudta, hogy ez így is lesz!

Az 1861. évet irták már.

János bá' grófi barátja állandóan Bécsben lakott. Palotájában János bának is rendeztetett be egy gyönyörű lakosztályt; de bármennyire kérte, csalogatta is őt, nem vitte rá a lelke, hogy felmenjen a német fővárosba.

Egy napon azonban, a mint János bá' éppen a disznókat usztatta, hát csak beszélgő az udvarra egy lovas staféta. Lováról csak úgy szakadt a tajték; ő maga pedig majd, hogy meg nem fulladt, melle annyira zihált.

lesznek kiküldve, így tehát Eötvös Károly és Polónyi Géza ismét együtt fog érkekezni, csak az a kérdés, hogy a nagy békés szándék mellett és meddig.

A román értekezletet eltiltották. A „Tribuna“ legutóbbi száma a következőket közli: A nagyszabeni polgármester értesítette tegnap a román nemzeti párt bizottságát, hogy a július 9-ikére Nagyszabon összehívott román értekezletet nem szabad megtartani. A tilalom okául azt mondják, hogy az értekezlet ki akarja mondani, hogy egyetért a memorandummal és helyesli a végrehajtó-bizottság eljárását és továbbá, hogy a Romániából a konferenciára bejelentett vendégek a magyar állam ellen izgatni akartak.

HIREK.

— **Személyi hir.** Bánffy Dezső báró, a képviselőház elnöke ma este visszautazik Budapestre.

— **Közgyűlés.** Torontálmege törvényhatósági bizottságának rendkívüli közgyűlését tegnap rekesztették be. A jegyzőkönyv hitelesítő közgyűlés folyó hó 4-én tartatott meg.

— **Adókövető-bizottság.** A Nagybecskerekben működött adókövető bizottság f. hó 3-án fejezte be tevékenységét, még pedig — s ebben a kellemes helyzetben talán kevés helyütt van a közvélemény, hogy ezt konstatahassa — az adófizető polgárok túlszámú többségének legnagyobb melegezésére. Az adókövető bizottság 14 napon át elintézt 951 tételt, ebből felebezt 12, kinek adója eddig nem emeltetett, 12 kinek adója leszállított és 10 olyan (a kincstárral együtt), kinek felemelték az adóját. Legnagyobb részben az adók megállapítása alig terjed a múlt évinél magasabb összegre, mit igazol az a körülmény is, hogy a múlt évben a kereseti és általános jövedelmi pótdó 57061 trtot tett ki, míg az 1893. évben csak 52464 frtban állapított meg. Kellemes kötelességet teljesítünk, midőn a közönség nevében úgy az adókövető-bizottság tagjainak, mint a kincstár képviselőjének, Major Lajos pénzügyi titkárnak, ép oly igazságos mint méltányos eljárásukért őszinte elismerésünket fejezzük ki.

— **Érdekes döntés.** A temesvári városi törvényhatóság nem katolikus tagjai kimondták azt, hogy önkéntesen lemondanak azon jogokról, hogy a róm. kath. plébánosok választásában részt vehessenek. Temesvár ennek folytán már a múlt évben kimondta, hogy a plébános választásoknál csakis a katolikus bizottsági tagok vehetnek részt. Ez érdekes kérdésben tegnap érkezett le a belügyminiszter határozata, melylyel a város eljárását jóváhagyja.

— **Az iskola tannyelve.** A nagyikindai tanügyi bizottság megfeleltette a közigazgatási bizottságnak, a községi iskola tannyelvére vonatkozó intézkedését. A miniszterium oly értelemben intette el a felelősséget, hogy a községi iskola tannyelvének magyarnak kell lenni.

Egyenesen odarugtatott a János bá mellé és elmondta, hogy: „Tekintetes uramnak alásan jelentem, elküldött a méltóságos gróf ur, hogy aszondja: mond meg az én kedves Jancsi barátomnak jönne fel azonnal, az én szép palotámba, mivelhogy nagy szükségem van itt az ő szómélyére!“

János bá' egy pillanatig sem habozott. Tudta, hogy valamely rendkívüli dolognak, talán nagy bajnak kellett történnie, mert különben grófi barátja nem hivatná őt ily sürgősen Bécsbe. Nem lehetett tehát késeledeznie; s ha vértett is a sive, minden csepp vére fellázadt is a gondolatra, hogy az általa gyűlölt osztrák fővárosba menjen, kedves cimborája érdekében meg kellett tennie azt.

Dictum-factum János bá' Bécsben termett. A gróf éppen egy nagyon előkelő társasággal ebédelt palotája nagy ebédlő szalájában; s János bá' egyenesen oda nyitott be. Az előkelő társaság egy cseppet sem zseniroszta őt, lévén ő egy ahhoz szokott, igen finom uri ember.

Mikor János bá' a szalába benyitott, grófi cimborája azonnal felugrott, s elébe szaladt. Megölelték, megcsókolták egymást; aztán a fülebe sugott neki valamit. (Amint még ma sem mondhat el, akkora titok volt!)

Mikor ez megvált, a társaság felé fordult, s így szólt: „nemes és méltóságos társaság ez az én kedves Jancsi barátom, Domokos János uram bá!“

E név hallatára, mind felugráltak a méltóságos vendégek, s minden szem kíváncsian, János bára tapadt. A gróf pedig ezalatt bemutatta neki a nemes társaság minden egyes tagját. Hej volt ott sok szép grófkisasszony, meg tüzről pattant báró — meg hercegemnyecske.

Ezek közül az egyik — mikor ismét asztalhoz ültek — éppen a János bá' mellé került ülni.

— **Hymen.** Tegnap délután nagyszámú közönség jelenlétében vezette oltárhoz Gockler Lajos, a nagybecskereki községi iskola tantestületének e kiváló tagja, városunk egyik legszebb fiatal hölgyét, Pfneiszl Klára kisasszonyt. Tartós boldogságot kívánunk e szép frigynek.

— **Művészestély.** A Zilahy-Singhofer féle művészestély tegnap folyt le a kaszinó nagy termében kevés számú, de előkelő választékos közönség jelenlétében. Az estély két részből állott s egész végig élénk érdeklődésben tartotta a hallgató közönséget, amely Zilahynak kiváltképen komikus peceit fogadta tetszéssel. Gabányi fellépte annak rekedtsége miatt elmaradt, miért is felolvasását Zilahy tartotta meg. Z. Singhofer Vilma asszony nem nagy terjedelmű, de elég kellemes hangjával énekelt dalaiért szintén sok tapsot kapott. A művészpár ma reggel elutazott, hogy Szatmárott folytassa művész körútját.

— **Eljegyzés.** Wolf Jakab dr., a nagyikindai ügyvédi kör tagja, eljegyezte Reiner Gizella kisasszonyt, özv. Reiner Eleonóra m. páleii földbirtokosné leányát.

— **Estély.** Holnap este 8 órakor a regattaház helyiségeiben társas vacsora lesz, a melyen az egyleti tagok és meghívottak vesznek részt. Az estély a szegedi versenyen oly szép sikerrel részt vett hölgy-négyes tiszteletére rendeztetik s egyben Vécsey Zsigmond tagtárs bucsuztatására is szolgál, a ki már a közelebbi napokban elfoglalja rendőrkapitányi állását Nagykanizsán. A társas vacsorát tánc fogja követni.

— **Szereb mulatság.** A szerb ifjúság folyó hó 6-án (holnap) a Korona-szálló helyiségeiben táncmulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme a szerb nőgyűlés javára fordítatik.

— **Papnövendékek vizsgája.** Temesváron tegnap volt a papnövendékek diakonátus szentelése és csütörtökön végül áldozórokká szentelt fel Dessewffy Sándor püspök a következő 10 papnövendéket: Bartl Ferencz, Brunner Jakab, Ferch Mátyás, Karl József, Kasza Lajos, Krisztofcsák Ferencz, Schipper János, Schimmer Rezső, Szolinger Antal és Valaszkievics Rezső. Jövő héten már a diszpozíciókat eszközli a püspök.

— **Sztojacskovics Sándor** a fehértemplomi választókerület volt országgyűlési képviselője tegnap reggel Budapestre meghalt. A kiváló férfi elhunyt bizonyára osztatlan, mely részvétet fog kelteni az egész délvidéken. Sztojacskovics Sándor 1833-ban Zomborban született. A jogi és bölcsészeti tanulmányok befejezése után 1847-ben rövid ideig mint tanár működött a karlóczai lyceumban s miután a fennállott cs. és kir. 9. kerületi hadparancsnokságnál működött, 1850-ben a temesvári volt cs. és kir. helytartósághoz fogalmazóvá neveztetett ki. 1854-ben cs. és kir. megyebiztossá neveztetvén ki ezen minőségben szerepelt egy ideig mint földterhermentesítési biztos, később mint törvényszéki ülnök s végre mint ideiglenes polgármester Verseczen. 1860-ban a temesvári cs. és kir. helytartóságnál titkár lett, két év múlva a m. kir. helytartósághoz ugyanazon minőségben kineveztetett, míg

Eleinte nem igen diskuráltak, mivelhogy még csak a levesnél voltak; hanem mikor aztán egy pár tál étel belül volt; nem állhatta tovább a kaczkias hercegemnyecske és János bához fordulva mondta: „Domokos János uram, hogy az Isten is megáldja, meséljen már valamit azokról a nagy időkről, meg a maga szép tetteiről!“

János bá' eleinte — a tiszteleg kedveért — kérette magát egy kissé; hanem nem sokáig. Aztán hamarosan rágyújtott és elmondta neki az ő dicső élete történetét; megeresztvén, ahol kellett, a szép szavak áramlatát is. De nem is csak a hercegemnyecske hallgatta ám; hanem mindenki, aki csak a szobában volt, mert ilyet még egyikük sem hallott!

Eközben elérkeztek a feketekávéig. János bá' éppen azt mesélte, miként fogta ő ki harmadmagával egy nagy armádia közepéből Bem-et, akit aztán ő „csinált azzá, ami lett“, mikor a liberális inas ő felségét, a királyt jelentette.

A gróf ugyanis jó barátja volt a királynak is, nemcsak János bának. Mint az utóbbi később megtudta, nem bírta elviselni, hogy János bá nem áll szintén a király kegyében s elhatározta, hogy kieszközli a kegyelmet számára. Szerencsésen sikerült is ez neki s azért hivatta fel oly sürgősen Bécsbe János báj, hogy alkalomadtával a király elé vezethesse. Es ime ez az alkalom most váratlanul megérkezett.

Amint az inas a király érkezését jelentette, János bá is felállott a többi jelenvőkkel együtt; aztán, amint ez egy harcedzett férfihoz illik, katonás stellungba vágta magát. A sok szép grófkisasszony, báró meg hercegemnyecske pedig majd elnyelték őt szemekkel. Látszott az utóbbiakon, hogyha nem félnének az uraiktól, hát mindjárt a nyakába borultak volna!

A király belépett. Kezet csókolt a fehérnépek, megölelte a házigazdát; mikor pedig János báj meglátta — a ki pogányul állta a

1866-ban nagyikindai kerület kormányzatával megbízott kir. biztosként működött. Az alkotmányos miniszterium szervezésekor, mint titkár lépett be a belügyminiszteriumba. 1869-ben tiszteletbeli, 1870-ben valóságos osztálytanácsos lett 1884-ben vonult nyugalomba s ugyanakkor a verseczi kerület országgyűl. képviselőjévé megválasztott a szabadalvúparti programmal. Az 1887-iki választások alkalmával a fehértemplomi kerületben nyert mandátumot, tagja volt a közigazgatási bizottságnak. Ő felsége a Ferencz József rend lovagkeresztjével tüntette ki. A szerb nemzetiségű képviselői csoport egyik vezérferfia volt, ki pár év előtt Nikolics Fedor báróval hazafias szellemű szerb lapot indított meg a fővárosban.

— **Szenzációs letartóztatás.** A nikindai „Fischer Simon és fia“ nagy szabócézég tagjait csalárd bukás miatt a törvényszék letartóztatta. A passiva mintegy kilenczvenezer frt. A cézgnél mintegy huszezer forint értékű árut találtak elrejtve, s a cézget ezenkívül az is terbeli, hogy a leszámított tárczaváltókat nem adta ki a csődítömegnek, hanem saját céljaira fordította.

— **Megtámadott igazgatóság.** König Salamon nagyszentmiklósi laptulajdonos a gazdaköri kerületi takarékpénztár közgyűlésén megtámadta a kör igazgatóságát és beszéde során azt becsületsértő és rágalmazó kifejezésekkel illette. Az igazgatóság bepanaszolta Köninget a nagyszentmiklósi járásbírósnál, s az vétkesnek is találta őt és ötven forint pénzbüntetésre sújtotta.

— **Babonás sirbontók.** Lu prest faluban az oláh nép megrendítő módon adta jelét annak, hogy a babona a nép legalsóbb rétegeiből még most sem halt ki. A múlt évben halt meg ott egy Olár Katalin nevű asszony, aki boszorkány híreben állott. Hiszékeny vén asszonyok azt rebesgették, hogy Olár Katalin lelke minden éjjelkor visszajár a sirból s nagy veszedelmet hoz rájuk. A napokban Negru Simon gazdának elhullott egy ökre s az oláhok azonnal összeültek és megállapították, hogy az ökrözért hullt el, mert Olár Katalin boszorkányozta meg. A nép nagyon megijed s hogy a boszorkány hatalmát megsemmisítsék, kivitték a temetőbe egy csikót, melyet azután keresztül akartak ugratni az Olár Katalin sirján. A csikó azonban nem akart átugrani a siron, mire más babonához folyamodtak, hogy a marhavészöl megóvják a községet. Felásták a sirt, kivették belőle a már feloszlásnak indult holttestet s tüzes vasvillával sziven szurták, azután nyugodtan tértek haza. A csendőrség megindította ellenük a vizsgálatot.

Irodalom és művészet.

* **Színház Nagyszentmiklóson.** Pesti Iház Lajos jól szervezett színtársulata Nagyszentmiklósról érkezett s ott előadásait e hó 6-án fogja megkezdeni. Meg vagyunk győződve, hogy Nagyszentmiklós közönsége megérdemelt pártfogásában fogja Iházst részesíteni, nem helyeselhetjük azonban azon eljárását, hogy a selejtes „Próbaházassággal“ kezdi meg 12 bérletre terjedő előadásait.

„haptákot“ — odalépett elébe és kérdé: „Domokos János uram, vitéz ember! miért nem szolgál maga minket? Ilyen ember kéne nekünk sok!“

János bá nem jött zavarba, hanem mélyen meghajtva magát király ő felsége előtt, viszonáz: „Addig nem szolgálom Főlséges uram, mig meg nem koronáztatja magát. Méltóztasson megengedni, hogy addig már csak megmaradjak az én kedves grófi cimborámnál!“

A király nem szólt erre semmit. Egy ideig elgondolkozva nézett a nyalka János bára; aztán egyszerre akkorát fordult, hogy a sarkantyuja is megperdült belé. Az nap nem is beszéltek többet erről a dologról, hanem azért meglátszott a király titkolódzó mosolyán, hogy tervez valamit.

Hat évig nem látta ezután János bá a királyt, mert annak is másféle volt dolga, meg neki is.

1867-ben aztán, egyszerre csak meghallja, hogy megkoronáztatja magát.

Nagy pompa volt akkor Budán, mikor a koronázás június 8-án végbement. Volt ott egy nemesi bandérium is. Abban csak nagy ur vehetett részt; hanem János bá is benne volt, mert Hevesmegye ötet különösen kiválasztotta.

Minden a legnagyobb rendben ment s nem is történt addig semmi különös, mig ő felsége a király-dombon meg nem csinálta a négy vágást. Mikor azonban onnan lefelé vágatott, hát látni lehetett, a mint széjjel nézegetett, hogy keres valakit.

Heves vármegye bandériumába érve, egyszerre öröm sugárzott szemeiből; mert ott meglátta, a kit keresett — János báj!

Rá sem is nézett a főispán, meg viczispán urakra; hanem megállította lovát és odaszólt neki: „Nos Domokos János uram, én már meg vagyok koronázva és ön még sem szolgál?!“

Táviratok.

A költségvetés.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A félhivatalos „Pol. C.” kijelenti, hogy a minisztertanács e hó közepén megkezdi az 1894-iki költségvetés kidolgozását. A tervek szerint a reformok miatt a kiadások több millióval szaporodni fognak.

Amerikai magyarok.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az Amerikában lakó magyarok gyűlést tartottak, a melyen elhatározták, hogy Kossuth Lajos szobrára gyűjtést indítanak s a szabadságharcra vonatkozó irodalmi ereklyéket összegyűjtik.

Buenos-Ayresből.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból jött sürgöny jelenti, hogy Buenos-Ayresban az egész kabinet beadta lemondását s az elnök új kabinet alakítását kíséri meg. Ugy hiszik, hogy ha ez nem sikerülne, az elnök is beadja lemondását.

Riadalom a templomban.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A bécsi Szent István templomban tegnap 4000 máriaczei zarándok volt összegyűlve. Egyszerre óriási sikoltás és láрма keletkezett, mert az egyik asszony koszorúja meggyulladt s hirtelen tüzi láрма keletkezett. A jelen voltak óriási jajveszékelés és sikoltozás közt rohantak az ajtóknak és menekülni akartak. A tüzet azonnal eloltották, de a higadtabbak minden megnyugtató szava hiába való volt, a nagyobb rész tolongott az ajtó előtt. A ringszínház katasztrófája óta nem volt Bécsben akkora ijedelem. A rendőrség alig volt képes rendet csinálni. Számosan megsebesültek a tolongásban. A rend csak hosszabb idő múlva állott helyre.

Tanárgyűlés Szegeden.

Szeged, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az orsz. tanárgyűlés ünnepélyes megnyitása alkalmával Berecz Antal tanáregyleti elnök hatalmas beszédet mondott. Mindenekelőtt megköszönte Szeged városának vendégszeretétét. Azután áttért a tanári fizetések rendezésének kérdésére és kiemelte, hogy azért, amiért az országgyűlés nem oldta meg kedvezően azokat a kérelmeket, amiket a tavalyi Pósonyban tartott országos értekezlet határozatából kifolyólag hozzá intéztek, sokan a tanáregylet választmányát vádolták azzal, hogy csak a budapesti tanárok érdekeit tartotta szem előtt. — Pedig ez nem áll. A választmány nemcsak a budapesti, hanem az összes tanárság érdekeit szolgálta s így emelt fővel tekinthet szembe a vádakkal. Kiemeli azután, hogy az e miatt

„Most már ott hagyom grófi cimborámat” felelte János bá’ meghatottan.

„Főispán uram”, kiáltá erre a király dalmasan, „tegye meg Domokos János urat legelső főszolgabirájának!” Ezzel elvágtatott, mielőtt János bá’ szóhoz juthatott volna az örömtől!

Igy adott János bá’ koronás királyt a magyar nemzetnek. Mert, mint később megtudta, ő felsége az ő 1861-i válaszából tudta meg, hogy a nemzetnek az a kívánsága, hogy magát megkoronáztassa; s akkor kész őt szeretni, szolgálni.

S ime mily rut hálátlansággal viszonzta neki ezt a nemzet. Nemcsak, hogy tetteit még mind ez ideig érczebe nem vésette, hanem főszolgabíráóságából is csakhamar kitürták.

Es most, 25 év múlva, mikor az egész ország örömben uszva ünnepelte meg a nagy ténny, melynek megtörténtéhez ő oly hathatósan hozzájárult; már annyira ment a nemzet egy része, hogy rágalmakat szór az ősz fejére.

Azt beszélék ugyanis a rossz nyelvek, hogy János bá’ részt vett ugyan az 1848—49-i szabadságharcban; de miut olyan vitéz, ki szeret a zavarosban halászni.

1851 ben nőül vett egy dugszagú öreg nénét, kit néhány év múlva egészséges állapotban az örültek házába juttatott; aztán vagyonával el, kiakart szökni a hazából. Hanem még mielőtt elérte volna a határt, kisült a turpissága, megcsipték és becstűzték.

Mikor büntetését kitöltötte beállott ispiónnak. Később finánczázá lett, most pedig végrehajtó!

Oh ti gonosz nyelvek, üszkösödjétek meg!

megingatott jó testületi egyetértés és béke érdekében most elérkezettnek látja a pillanatot, hogy a differenciák kiegyenlítettessenek s a bizalom helyreállítsassék. Azért ismételtelen lemond az elnöki tisztről s kéri az együletet, hogy tegyen félre minden személyi tekintetet s oldja meg a nagygyűlés előtt álló feladatokat legjobb tehetősége szerint.

Berecz beszéde nagy hatást keltett, az ülés folyik.

Diákzavargás.

Budapest, július 5. (A „Torontál” eredeti távirata.) A párisi diákzavargásnak nem akar vége szakadni. Tegnap a küzdelemben nem kevesebb mint 29 gyalogrendőr, tiz lovagárdista és 120 diák sebesült meg. Egy rendőr belehalt sebeibe. A diákok egy része tiltakozik az ellen, hogy a tüntetések alkalmával előforduló rombolásokat nekik tulajdonítsák. A diákok részéről ma küldöttség tisztelgett Lose rendőrfőnöknél, sajnálatuknak adva kifejezést a történetek felett. Egyszersmind engedélyt kértek egy diákgyűlés megtartására. Lose megadta az engedélyt s egyszersmind kijelentette, hogy a verekedéseket és rombolásokat a csőcselék munkájának tartja.

Ma délben érkezett táviratok újabb verekedésekről adnak hírt, e szerint a tüntetők revolverekből löttek a rendőrökre.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

(Pályázati hirdetmény.) A magy. kir. államvasutak püspökudány—nagyvárad vonalán lévő Bánd megállóhelynek állomásra leendő kibővítése céljából létesítendő épületek és építmények és pedig: egy III. osztályu emeletes felvételi épület, szabadon álló árnyék, állomási kut, sütőkemence, gazdasági udvar, személgödör, egyszerű őrház, melléképülettel, sütőkemencével, kuttal létesítő munkálatainak, az ezekre megállapított 17067 frt költségösszeg keretében leendő biztosítása végett ezennel nyilvános pályázat hirdetik. A munkálatok végrehajtásakor az államvasutak építési feltétfüzeteinek határozmányai mértékadóak. Ajánlattevőknek ezen munkálatok, utánmérés alapján egységárak szerint fognak kiadatni. Az építőtérvek és az ajánlati költségcsatások, továbbá az építés előállításához kötött részletes feltételek az üzletvezetőség pályafentartási és építési osztályának hivatalos helyiségében (Koloszvár, Trencsintér, E. M. K. E. palota), valamint a nagyváradi p. ladányi osztálymérnökségnél N. Váradon, a hivatalos órák alatt megtekinthetők és megszereshetők. Vállalkozó egyuttal kötelezve lesz a munka folyamata alatt elrendelendő bármily többlet munkát az általa benyújtandó egységárak irányadóak. Vállalkozó semmiféle szállítási díjkezdve nem számíthat. Az érdeembe hozandó összeg egy tized százalékával vállalkozó az államvasutak segélyalapjához hozzájárulni kötelezve lesz. Az elvállalt összes építő munkák a szerződés megkötése napjától számított legkésőbb 3 hó alatt befejezendők. Vállalkozó az általa létesített összes építményekért az ideiglenes átvételől számított két évig jótállani köteles. Ezen feltételeknek mindenben megfelelő a fentebb megjelölt költségcsatási űrlapokon az egységárak bejegyzéseivel teendő, kellőleg bélyegzettel, zárt ajánlatok folyó évi július hó 4 én d. e. 10 óráig beérkezéskor következő címzésel küldendők be.

„Ajánlat a 16728/93. sz. alatt hirdetett munkákra Bánd megállóhelyen.” A magyar királyi államvasutak üzletvezetőségének I. osztály titkárság Koloszvárt. Az ajánlattevő tartozik az elvállalandó kötelezettség teljesítésének és a nem teljesítésből eredő bármily néven nevezendő kártérítési igényeknek biztosítására az ajánlati összegnek 5%-át készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban legkésőbb folyó évi július hó 3 án déli 12 óráig a kolosvári üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál óvadéku letenni. Az ajánlatban az óvadék megtörtént lefizetése megemlítendő, de a letétjegy nem melléklendő. Készpénzben letett óvadék után kamat nem követelhető. A munka kivételével megbizandó vállalkozó kötelezve lesz ezen óvadékát a vállalati összeg 10%-ára kiegészíteni és pedig a részletfizetésekből levonandó 5%-al. Ezekből a megsabott feltételektől eltérő egységi árjegyzék nélküli, vagy a határidő után, vagy pedig táviratilag beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Az ajánlatok közt a szabadválasztás jogát az üzletvezetőség magának fentartja, tekintet nélkül az ajánlott egységárakra. A pályázat eredményéről f. évi július hó 4-ke utáni napokban pályázók értesítettnek fognak. Koloszvár, 1893. június hó 19-én. Az üzletvezetőség. (Utányomás nem díjaztatik.)

REGÉNY-CSARNOK.

RAOULA.

Írta: Horváth Vilma.

XXII.

(33-ik folytatás.)

„Oh! néném — felelt Raoula, bánatos mosolylyal megrázva szép fejét, — mi gyakorta találkoztunk az életben vetkes emberekkel, kiket elítélés helyett önkénytelen sajnálnunk kell: mert az tartjuk, hogy nem ők, csak a körülmények sodorták tévutra.”

„Igen de ekkép a Mindenható, kinek végtelen könyvében minden ember sorsa megírva van, miért nem hárit el gyöngé teremtményétől oly veszelty, mit nem maga, csak a sors okoz?” — szólt a néni, kérdőleg tekintve Raoulára.

„Igaz — felelt gondolkozólag a leánya, — s miért egy ártatlan embert mindennel sujtani, míg a többi a boldogság mámorában ringatni?”

„Azért gyermekem, hogy ha az, mint monják, az általános emberiség javáért példaképen, mint vértanu szenvedjen.”

„S mi köszönettel van az emberiség egy ily mártyr irán, — vága közbe egy keserű mosolylyal Raoula, — hogy undorral fordul el tőle, mert szerencsétlen? És az ily társaságból elűzött nyomorult embernek nincs jogában a gondviselés ellen zúgolódni? hibásan teszi, ha az ily gondviselés sujtó villámaival daczolva, a poklok szikrájának, melyek oly barátságosan intenek minden szenvedőnek — ajánlja azon lelket, melyet az ég már e földön magától eltaszita.”

„Raoula! Raoula!” — vága közbe a nagynéni engesztelőleg, s egyszersmind feddőleg tekintve a leánykára, kinek e pillanatban a szenvedélytől halvány arca erélyt fejezett ki, míg karját a föld felé szegezve parancsolólag emelt hangon folytató:

„Sőt helyesen teszi, mert az emberiségért szenvedő első vértanu a legnagyobb jutalmat már megnyeré, az alkotó jobb oldalán ülni, — és így a többi, ki talán egy hosszú élen át még többet szenvedett az Isten fiánál, csak azon helyre utaltatik a mennyekországban, hol a többi e földön már boldogságban dözsölő lelkek pihennek, — s így oh! szólj néném, elismerést ott feről várhatunk?”

„Gyermekem! végtelen rajongó szellemed mily gondolkozásig ragad. Isten felett itélni! — ez alkotó jogaiba avatkozni! a Teremtőt kárhoztatni, önmagadnak vétkezni! — azért, hogy bünt s vétket pártfogolj?”

„Oh! nincs jogunkban embertársaink felett pálcát törni, őket elítélni, — vága szavaiba méltósággal Raoula, — azért, mert a végzet irántuk keményebb volt mint magunkoz; — és hidd el néném, ha célul, kötelességképen feltennők önmagunkban, mindazon testvéreinket, kiket az első ösztön megvetni parancsol, elenkezőleg szeretettel magunkhoz felkarolni, — ugy sikerülne a földről mindazon bűnököt elűzni, melyeket kárörömmel vetett egy gonosz démon az emberiség közé, mint egykor Pandora a javakat szelenczejéből. De ezt... soha sem fogjuk elérni.”

Itt Raoula elhaltgatott; kezeit összekulcsolva, komolyan tekintte a padozatra maga elé, míg a nagynéni felkelve helyéről, nesztelenül közelge s kezét lassudan a kimerült leánya vállaira tevő mondá:

„Te embertársaidtól isteni tökélyt követelsz. Oly tökélyt, melytől magad legtávolabbra állsz. Te a földről bűnököt kívánsz elűzni azon perzében, midőn magad legbűnösebben nyilatkozol. Az alkotót, — mennyei tökélyt vádolod, hogy a bűnököt védelmez, s midőn magadat egyoldalt felmagasztalva mások felett, eszméiddel magasabb régiókba szárnyalsz — az alatt másoldalt tulfeszítve erődöt, egyőzötve, megfejtté talányos elveidet. Sphinx gyanánt omlasz a magasból a mélységbe alá. Oh! te, te gyermekem nyilatkozhatsz így, — kinek eddigi minden tettét az életben, lemondásra kész lelkiületét a vallásosság legdicsőbb, legboldogítóbb ihlettsége szentelé.”

„Midőn az öreg hölgy így szólott, az alatt Raoula vonásai megdicsőülve emelkedtek a beszélő felé, s lassudan térdre omolva előtte, szép fejét kezébe rejtve susogá:

„Te néném győztes vagy.”

„Nem, Raoula, — vallásod győzött meg.”

Ezután pár perczig mély csend következett, végre megtörve azt, Raoula ismét szólt:

„Ez éjjel néném oly sajátságos, végzetserű álmom volt; hatással lesz az egész életemre, most e perczben jobban érzem azt mint valaha. — Oh! engedd, hogy mondjam el.”

„Hallgatom gyermekem.”

„Álmomban, — kezdé meg Raoula, — dicső májusi reggel volt; a föld gyermekei, az apró insetusok szorgalmasan éldelték a hajnal csendjét, míg háborítlan csusztak egy fűszálról a másikra, besziva a friss harmatot, melyek mint köncsepek rezgének a bánatot már feledni látszó friss hajnali virágok kelyhein, míg a madárkák csevegve, vig dalokat zengve repültek ágról ágra.”

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Holtsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nyikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	1	2	3	1
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u.	—	—	—
Párdány "	—	—	350	Temesvár "	950	—	—	Temesvár "	—	12	—	Nagybecskereken át ind.	700	—	—
Nagybecskerek "	550	1225	740	Nagyikinda "	320	—	—	Versecz "	540	220	—	Szécsány "	925	555	—
Ellemér "	609	1244	803	Nagybecskerek "	805	—	—	Verseczrét "	547	225	—	Módos "	946	622	—
Melenze "	632	111	832	N. Becskerek-Bpart "	812	415	—	*Temespaulis "	553	232	—	Fény "	957	635	—
Kumán "	649	129	854	*Sándor-udvar "	827	435	—	Bethlentanya "	601	242	—	Párdány "	1008	648	—
Törökbecse-Aracs "	715	204	932	Lázárföld. "	841	452	—	*Szivattyutelep. "	611	255	—				
Beodra "	749	23	1009	*Pusztá Kenderes "	845	451	—	*Laudontanya "	618	305	—				
Karlova "	800	249	1024	*Lajosmajor "	955	508	—	Nagy margita "	627	316	—				
Nagyikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca "	907	530	—	Zichyfalva "	639	329	—				
Temesvár "	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza "	651	345	—				
Budapest "	125	—	648	Szécsány. ind	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros-	—	—	—				
				Bóka "	947	616	—	Istvánvölgy "	706	402	—				
				Kanak "	1004	636	—	*Óléc "	714	412	—				
				*Óléc "	1013	646	—	Kanak "	723	424	—				
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka "	739	444	—				
				Istvánvölgy "	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—				
				Györgyháza "	1032	717	—	Szécsány. ind.	801	514	400				
				Zichyfalva "	1044	741	—	Szárca "	814	531	42				
				Nagy margita "	1059	802	—	*Lajosmajor "	826	545	43				
				*Laudontanya "	1108	812	—	*Pusztá Kenderes "	833	546	44				
				*Szivattyutelep. "	1116	822	—	Lázárföld. "	842	603	47				
				Bethlentanya "	1129	836	—	*Sándor-udvar "	853	617	45				
				*Temespaulis "	1137	847	—	N. Becskerek-Bpart "	910	641	53				
				Verseczrét "	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
				Versecz. érk.	1149	903	—	Nagyikinda "	—	1104	—				
				Temesvár "	—	317	—	Temesvár "	—	454	—				
				Báziás "	—	325	1129	Budapest "	—	648	—				

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—599 vannak megjelölve).

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül te- vagy leszállás végett áll meg.

Bécs-Budapest (nyug. p. u.) Temesvár-Orsova-Verciorova				Verciorova-Orsova-Temesvár-Budapest (nyug. p. u.) Bécs			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2
Bécs ind.	906	—	1100	Verciorova ind.	226	—	—
Budapest "	155	700	850	Orsova érk.	235	410	—
Czegléd érk.	—	930	1030	Herkulesfürdő "	340	512	—
Félegyháza "	—	—	1211	Karánsebes "	632	1100	—
Szeged "	509	530	147	Lugos "	741	1255	—
Valkány "	—	627	303	Rékás "	833	219	—
Nagyikinda "	—	706	340	Temesvár-Józsefváros "	920	328	—
Zsombolya "	—	744	423				
Gyertyámos "	—	817	443	Temesvár Józsefváros ind.	950	400	455
Temesvár Józsefváros "	709	854	520	Gyertyámos érk.	1027	444	556
				Zsombolya "	1051	515	630
				Nagyikinda "	118	545	708
				Valkány "	1202	622	808
				Szeged "	1254	732	925
				Félegyháza "	—	—	643
				Czegléd "	—	—	83
				Budapest "	648	—	1020
				Bécs "	100	—	1030

Temesvár-Arad				Arad-Temesvár				Jassenova-Oravicza-Anina				Anina-Oravicza-Jassenova					
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.		
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2		
Temesvár-Jv. ind.	800	111	815	Arad ind.	625	1130	558	Temesvár ind.	—	535	1200	810	Anina (vnd.) ind.	—	—	1215	430
Szentandrás érk.	820	139	845	Ujarad érk.	643	1151	609	Báziás "	—	615	1145	450	Krassova "	—	—	108	519
Merczfalva "	834	157	905	Németsaagh "	705	1219	627	Jassenova (vnd.) "	—	835	300	1055	Lissava "	—	—	221	632
Orczfalva "	845	216	921	Vinga "	732	1247	646	Jám "	—	901	326	1121	Majdan "	—	—	258	711
Vinga "	902	241	916	Orczfalva "	748	104	68	Rakasdia "	—	952	415	1208	Oravicza (vnd.) érk.	—	—	327	740
Németsaagh "	917	258	1007	Merczfalva "	803	120	709	Oravicza (vnd.) érk.	—	1024	447	1240	Oravicza ind.	300	1025	350	—
Ujarad "	934	331	1039	Szentandrás "	819	138	721	Oravicza ind.	645	1050	—	—	Rakasdia "	328	1054	418	—
Arad "	944	345	1055	Temesvár-Jv. "	842	204	739	Majdan "	717	1121	—	—	Jám "	411	1137	501	—
								Lissava "	808	1203	—	—	Jassenova érk.	434	1200	524	—
								Krassova "	918	113	—	—	Báziás "	910	325	—	—
								Anina (vnd.) érk.	956	151	—	—	Temesvár "	726	317	854	—

Valkány-Varjas				Varjas-Valkány				Vojtek-Németbogsán				Németbogsán-Vojtek			
Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	V.v.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Budapest ny.p.u. ind.	830	220	—	Varjas ind.	700	1020	—	Temesvár ind.	535	810	—	Németbogsán ind.	400	500	—
Temesvár "	1120	400	—	Perjámos érk.	717	1037	—	Báziás "	405	450	—	Románbogsán "	425	526	—
Valkány "	320	635	—	Rác-Szt. Péter "	731	1110	—	Vojtek "	650	910	—	Zsidovin "	443	548	—
O-Bessenyő "	351	659	—	Sárafalva "	746	1130	—	Birda 3. sz. őrház "	716	935	—	Gertenyes "	454	600	—
N.-Szt. Miklós "	436	734	—	N. Szt. Miklós "	807	1205	—	Gattaja "	746	957	—	Móriczföld-Sósdia "	511	623	—
Sárafalva "	457	752	—	Ó Bessenyő "	838	1245	—	Móriczföld-Sósdia "	814	1019	—	Gattaja "	528	650	—
Rác-Szt. Péter "	514	808	—	Valkány "	901	108	—	Gertenyes "	833	1036	—	Birda 3. sz. őrház "	549	712	—
Perjámos érk.	525	819	—	Temesvár érk.	—	520	—	Zsidovin "	846	1047	—	Vojtek "	610	733	—
Varjas ind.	533	820	—	Budapest ny. p. u. "	125	850	—	Románbogsán "	908	1107	—	Báziás "	910	1129	—
Varjas érk.	550	837	—					Németbogsán érk.	932	1131	—	Temesvár érk.	726	845	—

H i r d e t é s e k.

5629. ki. szám 1893.

(398—3.2)

3132. szám 1893.

(403—3.1)

1386. szám ex 1893.

(399—3.2)

Hirdetmény.

A torontálszécsányi község orvosi állomásnak betöltésére folyó évi május hó 16-án 4444. szám alatt hirdetett pályázat eredménytelen maradván, az újból kiíratik és a választásnak a torontálszécsányi község háznál eszközendő megejtésére folyó évi július hó 31-ik napjának d. e. 10 órája kitűzetik.

A pályázati folyamodványok kellel felszerelve az előző napig ide benyújtandók. Módos, 1893. évi június hó 30-án.

Lebánovich István,
főszolgabíró.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

Pályázat.

Klekk községben, a szülésznői állás elhalálózás folytán megüresedvén, a választás f. évi július hó 17-én reggel 8 órakor, Klekk község háznál fog megtartatni.

A járandóság évi 30 frt és minden szülés után 2 frt díj; teljes vagyontalannál ily díj nem jár.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, kik a német és magyar, valamint román nyelvet szóval birják, hogy felszerelt folyamodványukat, folyó évi július hó 15-éig alólírott nál benyujtsák.

Nagybecskerek, 1893. évi június 26.

Bakalovich Ágost,
főszolgabíró.

Hirdetmény.

Alólírottak által ezennel közhírré tétetik, hogy e község folyó évi 4. számú képviselőtestületi, törvényhatóságilag is jóváhagyott határozatából kifolyólag 2 ártézi kut turatását határozá el. Felhivatnak mindazok, a kik ily vállalatokkal foglalkoznak, hogy ajánlataikat, melyben minden körülmény pontosan felsorolva van, alólírott eljárásához czimezve f. évi július hó 30-ig annyival inkább benyujtsák, mert a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Perlasz, 1893. évi június hó 25-én.

Ivánovits,
bíró.

Miskov,
jegyző.